Вступ до АНГЕЯ

Ангей, ім’я якого означає «моє свято», був першим із пророків, які проповідували після вавилонського вигнання. Він виголошував свої проповіді протягом чотирьох місяців у 520 році до н.е. і звертався до переселенців, що повернулися, та їхніх вождів – Ісуса, сина Йоцадака, та Зеруббабела. Імовірно, він сам був серед групи вигнанців, які повернулися до Єрусалиму під проводом Зеруббабела. Його проповіді представлені у вигляді чотирьох пророцтв.

Зміст

1	Заклик розпочати будівництво храму.
2:1–9	Запевнення в необхідності їхніх мужніх зусиль.
2:10–19	Їхнє минуле осквернення може бути очищене.
2:20–23	Їхній вождь Зеруббабел схвалений Богом.

Головна тема

Єдиною метою проповідей Ангея було закликати вигнанців, що поверталися, відбудувати храм і таким чином продовжити жити в покорі Богові. Відбудова храму розпочалася за 15 років до цього, коли перський монарх Кир видав указ, що дозволяв завойованим народам повертатися на батьківщину своїх предків і відбудовувати свої святині. Однак вигнанці, які взялися за цю справу, наразилися на протидію самарійців, і їхні благородні зусилля припинилися. Тепер, коли на престолі був Дарій Великий, Ангей закликáв вигнанців, що повернулися, завершити розпочату справу і виконати важливу мету – дати Божому народу центральне місце поклоніння, яке так необхідне для дотримання релігії Мойсея. Зверніть увагу також на те, що Ангей протиставляє наслідки непослуху благословенням послуху. Коли люди віддають перевагу Божій справі, вони отримують благословення.

АНГЕЙ

[1:1] Ще одним свідченням богонатхненності Біблії – серед багатьох інших – є історичне підтвердження посилання Ангея на Дарія I, який правив з 521 по 486 роки до н.е. Під час проповіді Ангея храм було повністю відбудовано у 516 році до н.е. – через 70 років після зруйнування храму Соломона вавилонцями у 586 році до н.е. Історичність Біблії є доказом її натхненності.

[2:6] Автор Послання до євреїв застосував цей вірш до другого пришестя Христа, коли весь всесвіт буде знищений і настане вічність (Євреїв 12:26), і протиставив руйнування матеріального світу непохитності заснованої Христом Церкви (вірш 28; див. також 2 Петра 3:10 і далі; Об'явлення 12:15). Біблія послідовно представляє життя на землі як таке, що триває до певного моменту часу, коли Христос повернеться, покладе кінець земному життю, приведе всіх людей на Суд, а потім настане вічність. Дивіться Спеціальні розділи на стор. 2 коментарів до 1 Солунян, стор. 2 коментарів до 2 Солунян, стор. 15 і 18 коментарів до Об'явлення.

2:7 аАбо *бажане всіма народами*.